

ledes at de øgede Udgifter ved Overgangen fra Alderdomsunderstøttelsen til Aldersrenten kunde afholdes deraf. Vi begyndte altsaa netop dèr, hvor det ærede Medlem, hvis han vil have sine Reformplaner virkeliggjort, burde begynde, nemlig med at give Anvisning paa, hvorledes de fornødne Midler skal tilvejebringes. At det ærede Medlem ikke har Ret i den Betragtning, han i øvrigt anstiller med Hensyn til de Forpligtelser, som denne Skattelovgivning skulde medføre paa det Omraade, han til Stadighed beskæftiger sig med, Aldersrenteomraadet, har jeg allerede redegjort for ved Finanslovsforslagets første Behandling, idet jeg har henledet det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Konsekvensen af de vigende Indkomster rundt i alle Befolkningslag i Tiden siden Efteraaret 1921, da Skattelovene blev gennemført, er blevet den, at de Beløb, der gennem disse Love er blevet til Disposition for dette særlige Formaal, er væsentligere ringere end det, man den Gang havde regnet med. Derfor blev det nødvendigt under Behandlingen af Aldersrenteloven at gaa til lavere Takster, end det oprindeligt var foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen maa jeg i Grunden have Medlidenhed med, thi han siger, at hans Natur er det egentlig at være tilfreds. Nu siger man jo, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad; men den, der daglig skal overvinde sig selv, den, der daglig som det ærede Medlem skal døde sin Natur og holde Utilfredsheden oppe og støde den Tilfredshed, som det egentlig er hans Natur at give Udtryk for, tilbage, er til syvende og sidst at beklage. Jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde opgive denne sin Virksomhed, der for ham selv maa være saa ubehagelig, saa vil vi nok kunne finde hinanden i et bedre Samarbejde paa dette Omraade end det, vi hidtil har været i Stand til at tilvejebringe. Det ærede Medlem talte om Husene paa Landet, der havde 4 Ydervægge. Naar han endelig holder sig til Fakta, skal jeg naturligvis anerkende det; men jeg antager ogsaa, at Husene i Byer har 4 Ydervægge, og hvis det ærede Medlem vil indskrænke sine Krav med Hensyn til Brændselshjælpen til kun at angaa saadanne Personer paa Landet, hvis Stue har 4 Ydervægge, kan vi godt komme i Forhandling om denne Sag. Jeg antager ikke, det vil koste ret meget at opfylde det ærede Medlems Ønske i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde, at han havde holdt sig til Lovforslaget, men i samme

Øjeblik sagde han, at det netop var de Bemærkninger, han havde fremført mod Lovforslaget, der havde givet mig Anledning til min Imødegaelse. Dermed har det ærede Medlem erkendt, at han har stillet langt videregaaende Krav, end Lovforslaget aabner Mulighed for at faa opfyldt, og at han under denne Forhandling har bragt frem de Principper, paa hvilke hans Ændringsforslag til Aldersrenteloven hviler. Men med denne Erkendelse er det uformødent for mig yderligere at beskæftige mig med denne Sag.

Det ærede Medlem talte saa om de uheldigt stillede Ægtepar i Aldersrentelovens Forstand, ikke i den Forstand, hvori det ærede Medlem brugte Ordet „desværre“ om sig selv. Det ærede Medlem talte endvidere om dem, der bor hos Børn, og som det ærede Medlem dog ikke mener skal have den højeste Brændselshjælp, som der i Henhold til Loven kan være Tale om. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at de uheldigt stillede Ægtepar i Aldersrentelovens Forstand er saadanne Ægtepar, hvor den ene Ægtefælle endnu maa antages at besidde en ikke uvæsentlig Erhvervsevne, en saa stor Erhvervsevne, at der ikke har været Mulighed for at aabne Adgang for den vedkommende til at faa Aldersrente. Det synes mig dog at stille et saadant Ægtepar i nogen Grad anderledes, end Tilfældet er med samlevende Ægtepar, hvor begge er kommet op over den Alder, hvor de har Adgang til Aldersrenten, den Alder, som det ærede Medlem i Almindelighed plejer at skildre saaledes, at med dens Indtræden er enhver Erhvervsevne forsvundet. Jeg synes derfor, at den Forskel, der er gjort i Lovforslaget, er ret naturlig.

At det skulde være umuligt for Københavns Kommunalbestyrelse at føre Forhandling med 22 000 Aldersrentenydere, som det ærede Medlem gentagende har paastaet, vil jeg dog tvivle om. Kommunalbestyrelsen har nemlig en meget solid Forbindelse med disse 22 000 Aldersrentenydere. Det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at Kommunalbestyrelsen skal ikke støve rundt i Byen for at finde disse Personer; de skal nok melde sig, de har en naturlig Interesse i med visse Mellemlum at komme til Stede, og ved saadanne Lejligheder er det ganske let for Københavns Kommunalbestyrelse at etablere den Forhandling, som der her er Tale om. Den kan jo ogsaa etableres f. Eks. ved en Underskrift paa et trykt Cirkulære. Løsningen af hele dette Spørgs-